Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

debat de persecutore inimico longe tri
umphare in cio prelio a potu hoc se
cum in cessant triumphans. Fuerit
mi lacrime mee panes die ac nocte.
conspicat & defi. a. m. i a. d. cor. m.
& c. m. ex ul in d. uiuu. Defecit i sa
t. a. mea. Biduit in te aia m. q. m
t cuo mea. Biduit anima mea ad
deu fon. vi. q. v. & a. an facie d. Et
consolando se. Quare tristis es ania
mea. & q. cont. me. Spa in deo quo
adhuc confiteor illi. sa. u. m. d. m.
sanabor dum manifestabit gloria
tua. Nam quia specie sui conditor
ad quam anhelabat. diu nec saciebat.
continuis suspiriis atq; gemitibus
diurnis ac nocturnis lacrimis illu
desiderans. pro luctu ad supna gau
dia sublevata. flendo se anima sta
bat. Et in tus quide doloris
sui gemit tolerabat. sed eo refectois
pabulu prapiebat. quo hic uis amo
ris per lacrimas emanabat. Preter
uitam nil aude esurebat. pt iusti
am nil delectabilit sitiebat. Pre
sencia tiquam in ania atq; tisacta
absente spu ni uidebat. & in futo ipo
sita quasi oculis subdita aspiscere
bat. Et uere felix terra que talem
genuit hac delimo nobis patronu
ab homine angelu ac doctore nobis
emisit. Bene igit a. congrue sedm
phetam de illo dicim. in meoria et
na erit iustus. Digne em in meoria
uitt hominu. qui ad gaudiu trasit
anglor. Et iu ideo gram dei glo
rificat in uenit: quia mudi gloria
ad uitus dei gia ni quesiuit. qui
gubernaculu fidei uirilit tenens
anchora spei tiquilla iam statice
conposuit. qui cont ipe tu diabol
sciti dei ita infatigabilit tenuit. ut
ad uictoria puenret. Habem ieo
mediu celo ai quo satis: imo ipse
satietis auctor caritate nam itrauit.
Quatis ceis ania uenitas erantib
uisu quo xpus uidet apuit. iquator
aurib sermonib celestiu maduoru
prosiu in fidit auditu: qitos itiser
uulniatos anglici oris arte & orom
uitute curauit: qitoru aias petati
iam in corpe defunctis ad emdrcer
tiqua ad luce uocando resuscitauit.
Docebat filios suos quotidie. ne res
alienas aspiscerent: ne eis iuges
extranee pulchre essent. ne peccati
uenenu p aspectu anima penetret.
De qitor ille cordib quos mitis
& ipietis possidebat fugauit luxria:
p mouit ira. restiuit in uidia. ruo
cando illic fidem & castitate atq; mar.
Qitos uir ille aplicus pne medi
camentis. a pefor morte resuscita
uit: custos ammar cupiditate rele
cans. uas pcumes. malicias erstir
pans. Dis magis uir ille teporib
necessari fuit. quib tata iniqtis
suptis quotidie deficiente iustia
uirib iualescat. Et qde ille in hac
pegrinacoe seli solo corpe statuit.
cogitacone tam i illa patria eterna
uisatus est. Qui huic mdo cruciat
ac morti. qcqd laboraut de hac uita
ad illam tistulit: a delinistra
semp tisimsit in dexterea. atq; i celo
suos reposuit sudores. Et inter her
omnia intendebat uir bts iactacia
fuge ititu. in quo ni potuit gracia
cessa latere ado. ut ni soliu cordi hu
minu beluina ferocitate crudelia ad